

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987 og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984–1987

Vedlegg 4

Øversettelse

**KONVENSIJON NR. 165 OM SOSIAL TRYGD FOR SJØFOLK
(REVIDERT)**

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse, som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og har trådt sammen til sin 74. sesjon den 24. september 1987, og

som har besluttet å vedta visse forslag om trygdevern for sjøfolk, herunder de som er ansatt på skip som seiler under annet flagg enn hjemlandets, punkt 3 på Konferansens dagsorden, og

som har bestemt at disse forslag skal gis form av en internasjonal konvensjon som reviderer Konvensjonen om syketrygd for sjøfolk, 1936, og konvensjonen om sosial sikkerhet for sjømenn, 1946;

vedtar i dag 9. oktober 1987 følgende konvensjon, som kan kalles Konvensjonen om sosial trygd for sjøfolk (revidert), 1987.

Del I. Generelle regler

Artikkel 1

I denne Konvensjon:

- (a) betyr uttrykket «medlemsstat» enhver stat som er medlem av Den internasjonale arbeidsorganisasjon, og som er bundet av Konvensjonen;
- (b) betyr uttrykket «lovgivning» alle bestemmelser om sosial trygd så vel som lover og forskrifter;
- (c) betyr uttrykket «sjøfolk» personer som er ansatt for å utføre alle typer av arbeid ombord på sjøgående skip som transporterer gods eller passasjerer i handelsøyemed, blir benyttet for ethvert annet handelsformål eller er en sjøgående slepebåt, med unntak av personer som er ansatt på –
 - (i) små fartøy, herunder slike som hovedsakelig blir drevet ved hjelp av seil, enten de har hjelpemotor eller ikke;
 - (ii) fartøy slike som olje- og boreplattformer når de ikke benyttes til navigering;
 og slik at hver medlemsstats kompetente myndighet fastlegger hvilke fartøy og innretninger som skal gå inn under punktene (i) og (ii) etter å ha rådført seg med de mest representative skipsreder- og sjømannsorganisasjonene;
- (d) har uttrykket «forsørget person» den betydning det er tillagt i nasjonal lovgivning;
- (e) betyr uttrykket «etterlatte» personer som er definert eller anerkjent som etterlatte i den lovgivning som ytelsene betales i henhold til; dersom noen blir definert eller anerkjent som etterlatte etter vedkommende lovgivning bare på betingelse av at de bodde sammen med avdøde, skal dette vilkåret anses oppfylt i de tilfelle der de fikk sitt hovedunderhold fra avdøde;
- (f) betyr uttrykket «kompetent medlemsstat» den medlemsstat som vedkommende kan kreve en ytelse fra etter medlemsstatens lovgivning;
- (g) betyr uttrykkene «bosettelse» og «bosatt» vanligvis bosatt;
- (h) betyr uttrykket «midlertidig bosatt» midlertidig opphold;

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987 og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984—1987

Vedlegg 4

- (i) betyr uttrykket «hjemsendelse» transporten til et sted som sjøfolkene har rett til å bli sendt tilbake til etter de lover og regler eller kollektive avtaler som får anvendelse for dem;
- (j) brukes uttrykket «ikke avgiftsfinansiert» om ytelser som ikke tilstås på grunnlag av direkte deltaking i finansieringen fra de trygdede eller fra deres arbeidsgiver, eller på grunnlag av en kvalifiseringstid i yrkesmessig aktivitet, samt på enhver ordning som utelukkende gir slike ytelser;
- (k) har uttrykket «flyktning» den betydning som følger av artikkel 1 i Konvensjonen om flyktningers stilling av 28. juli 1951 og i artikkel 1 nr. 2 i Protokollen om flyktningers status av 31. januar 1967;
- (l) har uttrykket «statsløs» den betydning som følger av artikkel 1 i overenskomsten om statsløses stilling av 28. september 1954.

Artikkel 2

1. Konvensjonen får anvendelse for alle sjøfolk og eventuelt også for de personer som de forsørger og for etterlatte etter sjøfolk.

2. I den utstrekning det er praktisk skal den kompetente myndighet anvende Konvensjonens bestemmelser i inntektsbringende havfiskerier etter å ha rådført seg med de mest representative fiskebåtreder- og fiskerorganisasjoner.

Artikkel 3

Medlemsstatene plikter å oppfylle vilkårene i bestemmelene i artikkel 9 eller artikkel 11 for minst tre av de følgende sosialtrygdeområder:

- (a) medisinsk stønad;
- (b) sykepenger;
- (c) arbeidsløshetsstønad;
- (d) aldersstønad;
- (e) yrkesskadestønad;
- (f) familiestønad;
- (g) fødselsstønad;
- (h) uførestønad;
- (i) etterlattestønad;

herunder minst ett av de områder som er nevnt under c), d), e), h) og i).

Artikkel 4

Hver medlemsstat skal når den ratifiserer Konvensjonen oppgi for hvilke av de områder som er nevnt i artikkel 3 den påtar seg forpliktelsene etter artikkel 9 og artikkel 11 og skal angi særskilt for hvert av disse områdene om den påtar seg å anvende minstestandardene etter artikkel 9 eller de høyere standardene etter artikkel 11 på vedkommende område.

Artikkel 5

Hver medlemsstat kan senere underrette generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå om at den fra og med datoen for underretningen, påtar seg Konvensjonens forpliktelser med omsyn til en eller flere av de områder som er nevnt i artikkel 3 som ikke allerede har vært angitt i dens ratifikasjon, og skal angi særskilt for hvert av

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987 og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984–1987

Vedlegg 4

disse områdene om den påtar seg å anvende minstestandardene etter artikkel 9 eller de høyere standarder etter artikkel 11 på vedkommende område.

Artikkel 6

En medlemsstat kan ved underretning, som får virkning fra og med datoen for underretningen, til generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå, senere påta seg å anvende bestemmelsene i artikkel 11 i stedet for bestemmelsene i artikkel 9 med omsyn til ethvert av de områder der den har påtatt seg Konvensjonens forpliktelser.

Del II. Krav til trygdevernet

Generelle standarder

Artikkel 7

Hver medlemsstats lovgivning skal sikre de sjøfolk som medlemsstatens lovgivning får anvendelse for et vern i form av sosial trygd som ikke er mindre gunstig enn det som arbeidstakere på land nyter godt av med omsyn til hvert av områdene for sosial trygd nevnt i artikkel 3 som medlemsstaten har lovgivning i kraft for.

Artikkel 8

Avtaler for opprettholdelse av rettigheter under opparbeidelse for personer som etter å ha opphørt å være underlagt en medlemsstats pliktige trygdeordninger for sjøfolk, blir underlagt en tilsvarende ordning for arbeidstakere i land i samme medlemsstat, eller omvendt, skal inngås mellom de berørte ordninger.

Minstestandarder

Artikkel 9

Når en medlemsstat har påtatt seg å anvende bestemmelsene i artikkelen her på et sosialtrygdeområde, skal sjøfolk og eventuelt de personer de forsørger og etterlatte etter sjøfolk som nyte godt av trygdevernet etter denne medlemsstats lovgivning, ha rett til sosialtrygd-ytelser som ikke er mindre gunstige når det gjelder hvilke tilfeller som er omfattet, vilkår for tilståelse, nivå og varighet for ytelsene enn det som er angitt i følgende bestemmelser i Konvensjonen om minstestandard for sosial sikkerhet, 1952 for vedkommende område:

- (a) for medisinsk stønad i artiklene 8, 10 (nr. 1, 2 og 3), 11 og 12 (nr. 1);
- (b) for sykepenger i artiklene 14, 16 (i samband med artikkel 65 eller 66 eller 67), 17 og 18 (nr. 1);
- (c) for arbeidsløshetsstønad i artiklene 20, 22 (i samband med artikkel 65 eller 66 eller 67), 23 og 24;
- (d) for aldersstønad i artiklene 26, 28 (i samband med artikkel 65 eller 66 eller 67), 29 og 30;
- (e) for yrkesskadestønad i artiklene 32, 34 (nr. 1, 2 og 4), 35, 36 (i samband med artikkel 65 eller 66) og 38;
- (f) for familiestønad i artiklene 40, 42, 43, 44 (eventuelt i samband med artikkel 66) og 45;
- (g) for fødselsstønad i artiklene 47, 49 (nr. 1, 2 og 3), 50 (i samband med artikkel 65 eller 66), 51 og 52;

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987 og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984–1987

Vedlegg 4

- (h) for uførestønad i artiklene 54, 56 (i samband med artikkel 65 eller 66 eller 67), 57 og 58;
- (i) for etterlattestønad i artiklene 60, 62 (i samband med artikkel 65 eller 66 eller 67), 63 og 64.

Artikkel 10

Når det gjelder å oppfylle vilkårene i artikkel 9, bokstavene a), b), c), d), g) (forsåvidt gjelder medisinsk stønad), h) eller i), kan en medlemsstat ta i betraktning trygdevern som oppnås gjennom forsikring som ikke i medhold av dens lovgivning er gjort obligatorisk for sjøfolk dersom forsikringen

- (a) står under tilsyn av offentlig myndighet eller er administrert av skipsredere og sjøfolk i fellesskap etter bestemte normer;
- (b) omfatter et vesentlig antall av de sjøfolk hvis inntekt ikke overstiger inntekten hos en faglært arbeider; og
- (c) sammen med eventuelle andre former for trygdevern fyller vedkommende vilkår i Konvensjonen om minstestandard for sosial sikkerhet, 1952.

Høyere standarder

Artikkel 11

Når en medlemsstat har påtatt seg å anvende bestemmelsene i artikkelen her på et sosialtrykdområde, skal sjøfolk og eventuelt de personer de forsørger og etterlatte etter sjøfolk som nyter godt av trygdevernet etter denne medlemsstatens lovgivning, ha rett til sosialtrygdeytelser som ikke er mindre gunstige når det gjelder hvilke tilfelle som er omfattet, vilkår for tilståelse, nivå og varighet for ytelsene enn det som er angitt

- (a) for medisinsk stønad i artiklene 7, a), 8, 9, 13, 15, 16 og 17 i Konvensjonen om sykehjelp og sykepenger, 1969;
- (b) for sykepenger i artiklene 7, b), 18, 21 (i samband med artikkel 22 eller 23 eller 24), 25 og 26 (nr. 1 og 3); Konvensjonen om sykehjelp og sykepenger, 1969;
- (c) for aldersstønad i artiklene 15, 17 (i samband med artikkel 26 eller 27 eller 28), 18, 19 og 29 (nr. 1) i Konvensjonen om uføre-, alders- og etterlattestønad, 1967;
- (d) for yrkesskadestønad i artiklene 6, 9 (nr. 2 og 3 (første setning)), 10, 13 (i samband med artikkel 19 eller 20), 14 (i samband med artikkel 19 eller 20), 15 (nr. 1), 16, 17, 18 (nr. 1 og 2) (i samband med artiklene 19 eller 20) og 21 (nr. 1) i Konvensjonen om stønad ved yrkesskade, 1964;
- (e) for fødselsstønad i artiklene 3 og 4 i Konvensjonen om vern av mødre (revidert), 1952;
- (f) for uførestønad i artiklene 8, 10 (i samband med artikkel 26 eller 27 eller 28), 11, 12, 13 og 29 (nr. 1) i Konvensjonen om uføre-, alders- og etterlattestønad, 1967;
- (g) for etterlattestønad i artiklene 21, 23 (i samband med artikkel 26 eller 27 eller 28), 24, 25 og 29 (nr. 1) i Konvensjonen om uføre-, alders- og etterlattestønad, 1967;
- (h) for arbeidsløshetsstønad og familiestønad i enhver framtidig konvensjon som fastsetter høyere standarder enn de som er angitt i Artikkel 9, bokstavene c) og f) og som Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse, etter at den har trådt i kraft, har

godkjent skal få anvendelse i forhold til bestemmelsen her gjennom en Protokoll som er vedtatt innenfor rammene av et særskilt sjøfartsspørsmål som er satt opp på konferansens dagsorden.

Artikkel 12

Når det gjelder å oppfylle vilkårene i artikkel 11, bokstavene a), b), c), e) (forsåvidt gjelder medisinsk stønad), f), g) eller h) (arbeidsløshetsstønad), kan en medlemsstat ta i betraktning trygdevern som ikke i medhold av dens lovgivning er gjort obligatorisk for sjøfolk dersom forsikringen

- (a) står under tilsyn av offentlig myndighet eller administrert av skipsredere og sjøfolk i fellesskap etter bestemte normer;
- (b) omfatter et vesentlig antall av de sjøfolk hvis inntekt ikke overstiger inntekten hos en faglært arbeider; og
- (c) sammen med eventuelle andre former for trygdevern fyller vilkårene i de konvensjonene som det er vist til i de ovennevnte bestemmelser i artikkel 11.

Del III. Skipsreders ansvar

Artikkel 13

Skipsrederen skal ha plikt til å yte sjøfolk som er i en tilstand som krever medisinsk behandling mens de er om bord eller som blir satt i land på grunn av sin tilstand på territoriet til en annen stat enn den kompetente medlemsstat –

- (a) høvelig og tilstrekkelig medisinsk stønad inntil de enten blir helbredet eller blir sendt hjem, alt etter hva som inntreffer først;
- (b) kost og losji inntil de kan få høvelig arbeid eller blir sendt hjem, alt etter hva som inntreffer først; og
- (c) hjemreise.

Artikkel 14

Sjøfolk som på grunn av sin tilstand blir satt i land på territoriet til en annen stat enn den kompetente medlemsstat, skal fortsatt ha rett til full lønn (med unntak av bonus) fra det tidspunkt de blir satt i land inntil de får tilbud om høvelig arbeid eller inntil de blir sendt hjem eller inntil utløpet av et tidsrom (som ikke skal være kortere enn 12 uker) fastsatt i medlemsstatens nasjonale lovgivning og regelverk eller i kollektivavtale, alt etter hvilket tilfelle som inntreffer først. Rederens plikt til å betale lønn skal opphøre fra det tidspunkt slike sjøfolk får rett til kontantstønad etter den kompetente medlemsstats lovgivning.

Artikkel 15

Sjøfolk som på grunn av sin tilstand blir sendt hjem eller blir satt i land på den kompetente medlemsstats territorium, skal fortsatt ha rett til full lønn (med unntak av bonus) fra det tidspunkt de blir hjemsendt eller satt i land og inntil de er helbredet eller inntil utløpet av et tidsrom (som ikke skal være kortere enn 12 uker) fastsatt i medlemsstatens nasjonale lovgivning og regelverk eller i kollektivavtale, alt etter hvilket tilfelle som inntreffer først. Et eventuelt tidsrom da lønn ble utbetalt i medhold av artikkel 14 skal gå til fradrag i tidsrommet

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987 og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984–1987

Vedlegg 4

som er nevnt ovenfor. Rederens plikt til å betale lønn skal opphøre fra det tidspunkt slike sjøfolk får rett til kontantstønad etter den kompetente medlemsstats lovgivning.

Del IV. Trygdevern av utenlandske eller innvandrede sjøfolk

Artikkel 16

De følgende regler skal få anvendelse for sjøfolk som er eller har vært underlagt to eller flere medlemsstats lovgivning og eventuelt for de personer de forsørger og etterlatte etter sjøfolk, med omsyn til ethvert trygdeområde er nevnt i artikkel 3 som en medlemsstat har lovgivning som omfatter sjøfolk ikraft for.

Artikkel 17

Med sikte på å unngå lovkonflikter og de uønskede følger som kan oppstå for dem dette gjelder, enten på grunn av manglende trygdekning eller som følge av urimelig dobbel avgiftsbetaling eller andre forpliktelser eller dobbelte ytelser, skal lovvalget for sjøfolk fastsettes av vedkommende medlemsstater i samsvar med følgende regler:

- (a) sjøfolk skal underlegges bare en medlemsstats lovgivning;
- (b) i prinsippet skal denne lovgivningen være
 - lovgivningen i den medlemsstat hvis flagg skipet fører, eller
 - lovgivningen i den medlemsstat der sjømannen er bosatt;
- c) uten hensyn til reglene under a) og b) skal vedkommende medlemsstater gjennom felles avtale kunne fastsette andre regler for lovvalget for sjøfolk, i vedkommende personers interesse.

Artikkel 18

Sjøfolk som er underlagt en medlemsstats lovgivning og er statsborgere i en annen medlemsstat eller er flyktninger eller statsløse bosatt på en medlemsstats territorium, skal i forhold til vedkommende lovgivning likestilles med førstnevnte medlemsstats statsborgere, både når det gjelder medlemsskap og retten til ytelser. De skal likestilles uten vilkår om bosted på førstnevnte medlemsstats territorium dersom dens statsborgere er trygdet uten noe slikt vilkår. Dette gjelder også i tilfelle for retten til ytelser til personer som forsørges av sjøfolk og sjøfolks etterlatte uten hensyn til deres statsborgerskap.

Artikkel 19

Uten hinder av bestemmelsene i artikkel 18, kan det for tilståelse av ikke avgiftsfinansierte ytelser settes som vilkår at stønadsmottakeren har bodd på den kompetente medlemsstats territorium, eller når det gjelder etterlattestønad at avdøde har bodd der i en periode som ikke må overstige

- (a) seks måneder umiddelbart før kravet settes fram når det gjelder arbeidsløshetsstønad og fødselsstønad;
- (b) fem sammenhengende år umiddelbart før kravet settes fram når det gjelder uførestønad eller umiddelbart før dødsfallet når det gjelder etterlattestønad;

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987 og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984–1987

Vedlegg 4

- (c) ti år mellom fylte 18 år og pensjonsalderen og herav skal det kunne kreves fem år umiddelbart før kravet settes fram når det gjelder aldersstønad.

Artikkel 20

Enhver medlemsstats lover og regler om skipsrederens ansvar som fastsatt i artiklene 13 til 15 skal sikre likestilling av sjøfolk uten hensyn til hvor de er bosatt.

Artikkel 21

Enhver medlemsstat skal arbeide for å oppnå ordninger med andre interesserte medlemsstater med sikte på å opprettholde rettigheter under opparbeidelse, når det gjelder hvert av de trygdeområder som er nevnt i artikkel 3 og som hver av disse medlemsstatene har lovgivning i kraft for, til gunst for de personer som i direkte eller skiftende rekkefølge i egenskap av sjøfolk har vært underlagt disse medlemsstaters lovgivning.

Artikkel 22

Ordningen for opprettholdelse av rettigheter under opparbeidelse, som det er vist til i artikkel 21 i denne konvensjon, skal i nødvendig utstrekning fastsette regler om sammenlegging av tidsrom, som det høver i det enkelte tilfelle i form av trygdetid, arbeidsforhold, yrkesmessig aktivitet eller botid som er fullført i henhold til vedkommende medlemsstaters lovgivning når det gjelder ervervelse, opprettholdelse eller gjenvinning av rettigheter og eventuelt beregning av ytelser.

Artikkel 23

Ordningen for opprettholdelse av rettigheter under opparbeidelse som det er vist til i artikkel 21 skal fastsette reglene for tilståelse av uføre-, alders- og etterlattestønad så vel som den eventuelle fordeling av kostnadene som påløper.

Artikkel 24

Enhver medlemsstat skal sikre utbetalingen av uføre-, alders- og etterlatteytelser i form av kontantytelser, pensjoner ved yrkesskade og dødsfallsstønad som det i henhold til medlemsstatens lovgivning er opparbeidet rett til, til stønadmottakere som er statsborgere i en medlemsstat, flyktninger eller statsløse, uansett bostad, i samsvar med tiltak som, om nødvendig, blir truffet ved avtale mellom medlemsstatene eller med vedkommende stater.

Artikkel 25

Uten omsyn til reglene i artikkel 24, skal vedkommende medlemsstater ved felles avtale fastsette vilkårene for utbetaling av ikke avgiftsfinansierte ytelser til stønadmottakere som er bosatt utenfor kompetente medlemsstats territorium.

Artikkel 26

En medlemsstat som har påtatt seg forpliktelsene etter Likebehandlingskonvensjonen (sosial trygd), 1962 med omsyn til ett eller fle-

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987 og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984-1987

Vedlegg 4

re av de trygdeområder som er nevnt i artikkel 24, men ikke etter Konvensjonen om opprettholdelse av trygderettigheter, 1982, kan, i forhold til hvert av de områder der medlemsstaten har påtatt seg forpliktelsene etter den førstnevnte konvensjonen, fravike bestemmelsene i artikkel 24 og i stedet anvende bestemmelsene i artikkel 5 i den nevnte konvensjonen.

Artikkel 27

Vedkommende medlemsstater skal arbeide for å oppnå ordninger for opprettholdelse av rettigheter som er opparbeidet i henhold til deres lovgivning på ethvert av de følgende trygdeområder der hver av disse medlemsstatene har lovgivning som omfatter sjøfolk i kraft: medisinsk stønad, sykepenger, arbeidsløshetsstønad, stønad ved fødsel, stønad ved yrkesskade, bortsett fra pensjoner og dødsfallsstønad, og familiestønad. Disse ordningene skal sikre slike ytelser til personer som er bosatt eller midlertidig bosatt på territoriet til en annen av disse medlemsstatene enn den kompetente medlemsstat, på de vilkår og med de begrensninger som fastsettes ved felles avtale mellom vedkommende medlemsstater.

Artikkel 28

Bestemmelsene i denne Del får ikke anvendelse på sosial og medisinsk omsorg.

Artikkel 29

Medlemsstatene kan fravike reglene i artiklene 16 til 25 og artikkel 27 gjennom særskilte ordninger innen rammen av bilaterale eller multilaterale instrumenter som to eller flere medlemsstater inngår seg imellom, forutsatt at de ikke påvirker andre medlemsstaters rettigheter og plikter og at de sikrer trygdevern for utenlandske eller innvandrede sjøfolk etter regler som alt i alt er minst like gunstige som de som følger av de nevnte artikler.

Del V. Juridiske og administrative garantier

Artikkel 30

Enhver person som har interesse i saken skal ha rett til å anke dersom kravet om stønad avslås eller til å klage over stønadens art, nivå, beløp eller kvalitet.

Artikkel 31

Når det er overdratt til et departement som er ansvarlig overfor en lovgivende forsamling å administrere medisinsk stønad, skal vedkommende person, i tillegg til den ankerett som fastsatt i artikkel 30, ha rett til å få en klage over nektelse av medisinsk stønad eller over kvaliteten av mottatt stønad prøvet av vedkommende myndighet.

Artikkel 32

Enhver medlemsstat skal fastsette bestemmelser som sikrer rask og lite kostnadskreven avgjørelse av tvister som gjelder skipsreders ansvar som nevnt i artiklene 13 til 15.

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Geneve 1987 og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984—1987

Vedlegg 4

Artikkel 33

Medlemsstatene skal påta seg generelt ansvar for at stønad som skal gis etter denne konvensjon blir utbetalt, og skal treffe alle nødvendige tiltak i samband med dette.

Artikkel 34

Medlemsstatene skal påta seg generelt ansvar for god administrasjon i de organer og institusjoner som har med gjennomføringen av denne konvensjon å gjøre.

Artikkel 35

Når administrasjonen ikke er overdratt til et organ underlagt offentlige myndigheter eller til et departement som er ansvarlig overfor en lovgivende forsamling —

- (a) skal representanter for de trygdede sjøfolk delta i styringsorganene etter regler som fastsettes i nasjonal lovgivning;
- (b) skal nasjonal lovgivning også eventuelt fastsette regler om deltakelse fra representanter for skipsrederne;
- (c) kan nasjonal lovgivning også inneholde regler om deltakelse fra representanter for offentlige myndigheter.

Del VI. Sluttregler

Artikkel 36

Denne konvensjon reviderer Konvensjonen om syketrygd (sjømenn), 1936 og Konvensjon om sosial sikkerhet (sjømenn), 1946.

Artikkel 37

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 38

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 39

Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, påtar seg å anvende den i områder utenfor hovedlandet som de har ansvaret for når det gjelder utenrikspolitiske anliggender, i samsvar med bestemmelsene i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon.

Artikkel 40

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft oppsi den ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Envher medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen ett år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi denne konvensjon ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 41

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 42

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av hem etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Artikkel 43

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjonen har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Artikkel 44

1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal –

- (a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebærer en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 40 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft,
- (b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

Om den 74. internasjonale arbeidskonferanse for sjøfartsspørsmål i Genève 1987 og rapport om Norges deltaking i ILO's styre 1984-1987

Vedlegg 4

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Artikkel 45

De engelske og franske versjoner av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.